

Tillsammans i politiken

Under hösten har vi i Helsingfors handikappråd funderat över hur handikapprådets roll kommer att se ut i framtiden. Helsingfors övergår i och med kommunalvalet till en så kallad borgmästarmodell och samtidigt kommer de nya landskapen att ha handikappråd, vilket betyder att handikappråden i Helsingfors och de framtida regionala handikapprådet i Nyland kommer att befinna sig i en ny situation i och med kommunalvalet 2017 och landskapsreformen.

Som så ofta då man diskuterar "stora förändringar" blir det svårt att urskilja all förändring i förändringen, det blir svårt att se skogen för alla träd. Informationsströmmen blir stridare utan att vi för den skull bättre skulle förstå själva innehållet i informationen, vilket i sig blir ett hinder för att målmedvetet leda något som man gärna skulle kalla reform eller förstå vad man vill reformera genom själva "reformen".

Ett problem i Nyland är hur representationen i det framtida regionala handikapprådet ska se ut. Nyland blir som region till storleken ett monster med 1,6 miljoner invånare, vilket betyder att representationen inte kommer att väljas på samma sätt som i Helsingfors handikappråd. Här uppstår farhågan om hur man kan trygga representationer av flera funktionshindergrupper samtidigt som alla kommuner, partier och så vidare också borde tryggas representation för att ge en nyanserad bild av och klara av att representera flera olika former av funktionsnedsättningar. Handikapprådet borde ju spegla hela den funktionsvariation som finns i vårt samhälle. Farhågan här är att landskapens handikappråd blir ett råd utan "handikappade".

Under min tid i handikapprådet har jag samtidigt reagerat på hur splittrat beslutsfattandet i Helsingfors är. Handikapprådet är bra organiserat eftersom den förenar kommunalpolitiker, funktionshinderorganisationer och stadens tjänstemän på ett gemensamt diskussionsforum. Samtidigt klarar handikapprådet inte av att reagera på allt och funktionshinderperspektivet hamnar ofta i skymundan i det övriga beslutsfattandet. Som exempel kan nämnas HRT: s nya biljettautomater vilken visat sig svår att använda för personer med synskador.

Som kompensation har personer med över 50% synskada getts rätt att resa gratis, vilket i och för sig är bra men samtidigt är ett nytt exempel på hur dåligt HRT de facto använder den information de samlat in i och med konsultationer med funktionshinderföreningar, handikapprådet, stadens handikapp- och tillgänglighetsombudsman. Man skapar upprepade gånger informationsunderlag och hör berörda grupper, utan att för den skull använda responsen och den information man samlar in för att fatta smarta och inkluderande beslut.

Förutom biljettautomater har den första snön satt käppar i hjulen för flera av oss och stadens vägunderhåll kritiserats. Då snön faller blir det ett stort hinder för att röra sig med barnvagnar och hjälpmedel medan vägunderhålningen främst koncentreras till att se till att körbanorna är snöfria och tillgängliga. I en del kommuner i Sverige har man tagit i bruk så kallad "feministisk snöröjning" vilket går ut på att ploga i första hand gångbanor och trottoarer framom körfiler. Den feministiska snöröjningen kunde också sägas vara ett exempel på hur snöplogning kunde skötas ur ett funktionshinderperspektiv.

Som avslutning på den här lite smånegativa redogörelsen kan vi konstatera att diskussionen om hur tjänster för svenskspråkiga personer med funktionsnedsättningar i framtiden ska skötas verkar ha tagit ny fart, vilket är positivt. Utan bra offentlig diskussion fattas inte heller bra

beslut. Dessutom verkar det som om julen i södern bli snöfri och grå, vilket kan antas leda till logistiska problem för Julgubbens klappdistribution, men gör det lättare att röra sig mellan julfirandena för dem som använder sig av hjälpmedel.

Karl-Mikael Grimm